

Lucia Kujundžić rođena je 2000. godine u Splitu. Preddiplomski studij Odsjeka za film i video pohađala je na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu od 2018. a 2021. upisala je na istom fakultetu Diplomski studij na Odsjeku multimedije i animacije.

SKUPNE IZLOŽBE:

- 2016. **Splitska tiramola**, Galerija fotografije, Fotokluba Split, Salon Galić, Split
- 2017. **Zlatni objektiv - Lica ulice**, Fotoklub Zagreb, Zagreb
- 2017. **Udomite stare ljude**, Galerija Škola, Split
- 2017. **Virtual instantity** - izložba učenika Škole likovnih umjetnosti Split, **Mladi izlažu**, Klub Zona, Split
- 2018. **Vrijeme je na našoj strani** - galerija kluba Zlatne godine u suradnji s članovima Udruge Mi, Split
- 2018. **DAVI** - izložba društveno angažiranih video instalacija u Galeriji Škola, projekt radionica s maturantima odjela fotografije Škole likovnih umjetnosti, Split
- 2018. **Zlatni objektiv**, odabrana tri rada u kategoriji od 400 radova i 100 autora - među prvih pet, dobivena pohvalnica, Fotoklub Zagreb, Zagreb
- 2019. **Tijelo koje gori**, međunarodna skupna izložba u Dioklecijanovim podrumima, HULU, Dioklecijanovi podrumi, Split
- 2021. **Umjetnost ispod prozora**, Galerija Škola, Split
- 2021. **Modernizam u slikama**, Salon Galić, Split
- 2021. **MU - FIV**, izložba studenata Odsjeka za film i video, Galerija MKC, Split

POPIS VIDEOA:

LAST TANGO IN JUGOVINIL, narativni film, 2022.
Trajanje: 8:3 minute

SALVIA RUZMARINUS, jednokanalna videoinstalacija, 2022.
Trajanje: 7:40 min

MY CITY OF RUINS, prostorna trokanalna videoinstalacija, 2021.
Trajanje: kanal 1 - 4:43 min
kanal 2 - 5:39 min
kanal 3 - 4:46 min
Instalacija u loop-u 20 min

LUCIA KUJUNDŽIĆ
POVJEROVATI PRIPOVJEDAČU?

diplomska izložba
29. 11. - 5. 12. 2022.

Mentor

izv. prof. art. Toni Meštrović
Umjetnička akademija Sveučilišta u Splitu

Organizator izložbe / Nakladnik

Muzej grada Kaštela

Likovni postav

Lucia Kujundžić

Stručni suradnik na postavu izložbe

David Milić

Tehnička pomoć

Zlatko Smoljko

Izdavač

Muzej grada Kaštela
Lušiško Brce 5, Kaštel Vitturi, Kaštel Lukšić
+ 385 (0) 21 260245, 260246
muzej-grada-kastela@st.t-com.hr
www.muzej-grada-kastela.hr

Za nakladnika

Ivan Šuta

Urednica / Tekst

Mirela Vujević Duvnjak

Fotografije

Lucia Kujundžić

Lektura

Anita Tičinović

Grafičko oblikovanje i priprema

Neven Marin

Tisak

Dalmacijapapir Split

Naklada

200

Kaštela, studeni/prosinac 2022.

ISBN 978-953-7276-96-6

Lucia Kujundžić
POVJEROVATI
PRIPOVJEDAČU?

Izložba **Povjerovati pripovjedaču?** diplomski je rad Lucie Kujundžić, studentice diplomskog studija na Odjeku multimedije i animacije Umjetničke akademije Sveučilišta u Splitu. Izložba problematizira trenutačno stanje prostora i društveno-povijesno naslijeđe bivše tvornice za proizvodnju plastičnih masa i kemijskih proizvoda Jugovinil. Deindustrijalizacijom ostao je vrijedan, ali devastiran i izoliran prostor uz morsku obalu od oko 250 000 m² koji je već tri desetljeća predmet interesa javnosti, građana Kaštela raznih struka, od ekologa do arhitekata, poduzetnika, a kako vidimo i mladih. Na specifičan, umjetnički angažiran način mlada studentica Umjetničke akademije u Splitu prikazuje nam svoj doživljaj i viđenje teme bivše tvornice Jugovinil.

Izložba je zamišljena kao velika umjetnička instalacija sačinjena od videoperformansa održanog na lokaciji bivše tvornice, prostorne trokanalne videoinstalacije reproducirane na trima masivnim retro-televizorima postavljenima na hrpu građevinskog otpada uzetog s izvorne lokacije, kao da su i same dio otpada; od narativno – eksperimentalnog filma, arhivskih fotografija, autorskih fotografija trenutnog stanja prostora s ostacima arhitekture i od interaktivne prostorne instalacije načinjene od odabranih, rukom ispisanih izjava o tvornici na komadima paus papira obješenima o niti flaksa. Izjave su prikupljene dijelom iz elektronskih i tiskanih medija, a dijelom su svjedočenja građana Kaštela o prilikama i neprilikama koje je tvornica unosila u njihov život i okoliš. Spomen Jugovinila nosi oprečna značenja i dvojake slike. Tvornica je stvarala radna mjesta i donosila materijalnu sigurnost a istodobno je narušavala zdravlje ljudi i uništavala morski i kopneni ekosustav.

LAST TANGO IN JUGOVINIL je narativno – eksperimentalni film nadahnut filmom Charlija Chaplina “Modern Times” u kojem autorica rabi alate nijemog filma, poput crno – bijele tehnike, tekstualnih okvira u kojima kratko objašnjava radnju te originalnu instrumentalnu glazbu izvedenu na violini. Naglasak je na vizualnom jeziku, kontrastima derutne sceničnosti arhitekture hale elektrolize i mladih kostimiranih protagonistica koje uz ritam, pokret i zvuk stvaraju priču. Na određeni način ovim filmom autorica odaje počast

nijemom filmu i planetarno popularnom Chaplinu, uspostavljajući paralelu između posljedica lokalne deindustrijalizacije i preživljavanja u doba industrijalizacije. Film se projicira iza tamnih zastora u dijelu izložbenog prostora.

Jednokanalna videoinstalacija SALVIA RUZMARINUS snimka je performansa izvedenog u krugu bivše tvornice Jugovinil. Na podijeljenom ekranu pratimo jednake radnje na nekoliko lokacija tvorničkog kompleksa. Autorica odjevena u jednokratni soboslikarski bijeli kombinezon, opremljena kantom bijele boje, valjkom za krečenje na dršci “bijeli” oko prozora, vrata, horizontalnih međуетažnih kvadratnih prolaza i uokolo ostataka nekakvih mega-utičnica, ostavljajući za sobom pravokutnike i kvadrate. Kako Lucia ističe, osnovna je ideja rada *pročišćenje* i *obnova*, aludirajući osim na građevinski otpad i na sanaciju područja od radioaktivnog otpada. U istom videu ispred omeđenih ploha postavlja žarko obojene plastične tegle sa stabljikama ružmarina. Tako “uokvirene” doimaju se kao svojevrsne slike u prostoru. Biljke zatim šprica iz ručnih prskalice za vodu. Ružmarin (*salvia ruzmarius* / *morska rosa*), odabran radi ljekovitih svojstava i simboličke, aromatične je i ljekovita biljka posvećena Afroditi, božici ljepote i ljubavi, a ujedno simbolizira mudrost i osnažuje pamćenje. Zvučna je podloga videa zvučna zabilježba izvođenja performansa: kretanja autorice, zvuk bojom natopljenog valjka na betonskoj podlozi, zvukovi prskanja i prigušeni zvukovi automobila s obližnje prometnice.

MY CITY OF RUINS prostorna trokanalna videoinstalacija objedinjuje postapokaliptične slike ruševina među kojima se pojavljuje “uspravna vojska” poredanih plavih kemijskih nužnika, potencirajući apsurd ambijenta. Tu je i neobjašnjivo velika hrpa isluženih automobilskih guma koje se u nekom trenutku pretvaraju u rekvizite kostimiranim mladim protagonisticama. Izvodeći plesne pokrete, djevojke su metafora životne esencije u nadrealnom devastiranom ambijentu. Struktura filma izgrađena je ritmičnim izmjenama kadrova razrušene arhitekture, betonskog otpada sa stršecima i savijenim korodiranim armaturama, prizorima djevojačkih tijela i njihovih sjena u plesnim pokretima i kružnim simboličnim formacijama. Prizivajući sceničnost i estetiku kazališta sjena, tu je i ponavljajući kadar minimalističke estetike triju pravokutnih otvora/prozora različitih širina, dinamiziranih plesnim pokretima ruku. Elementi ubrzanja s bljeskovima slika, vraćanje snimke rušenja unatrag, ponavljanje i kombiniranje jednakih scena na svima trima videima pojačavaju napetost i otvaraju prostore emocijama. Dinamičnu izmjenu motiva i tema prate dobro odabrane zvučne podloge.

Raznovrsan medijski i oblikovni pristup u realizaciji ove tematske izložbe čini je vizualno i sadržajno zanimljivom, kako mlađoj tako i starijoj publici koja još uvijek živo pamti tvornicu i njezino postupno gašenje.

Mirela Vujević Duvnjak

